

Bygninger blive at regne med eller ikke, eller om, hvorledes i det Hele deres retlige Stilling bliver.

Ordføreren (Dam): Jeg skal først gjøre et Par Bemærkninger til Oplysning for det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgfreds (Berg). Naar man taler om en Bygning forstaar man derved, hvad jeg vilde kalde et Bygnings-samhør, eller som man i Almindelighed kalder det, et Bygnings-komplex. Naar man f. Ex. nævner Prindsens Palais eller Christiansborg Slot, saa mener man ikke dermed en enkelt Fløi deraf, man mener ikke den ene Fløi eller den anden, høire eller venstre, men man mener den hele Bygning, og naar man tager enkelte Dele af en Bygning, saa kalder man det i Modstætning dertil en Bygningsfløi. En Bygning er det hele Komplex, det hele Bygnings-samhør. Naar den er saaledes indrettet, at den staar i Forbindelse med et Erhverv, en borgerlig Næringsvei f. Ex, vil det jo være soleklart, at det vilde være aldeles urimeligt at berøve den vedkommende Mand Dele eller Fløie af en saadan Bygning, der høre ham til, og som ere nødvendige for ham for at kunne udøve sit Erhverv. Det tror jeg er fuldstændig klart og ogsaa i Overensstemmelse med det Begreb, man i Almindelighed gjør sig om en Bygning, at man ikke mener en enkelt Fløi eller en enkelt Lønge, thi saa siger man Bygningsfløi eller Bygningslønge, naar det ikke er Bygningen i sin Helhed. Jeg skal nu tillade mig i al Almindelighed at være saa fri at henlede det ærede Mindretals Opmærksomhed paa, at det formentlig i det Hele taget har gjort sig skyldig i en stor Modstætning, naar henf. til, hvorledes det har stillet sig overfor nuværende Lovforslag, og til de Krav, som det vil gjøre gjældende. Det ærede Mindretal vil have saa stor Myndighed som muligt, eller rettere sagt, det vil have saa godt som hele Myndigheden koncentreret paa et Sted, navnlig hos Kommunalbestyrelserne, men i Forbindelse hermed vil det have, at Staten skal udrede hele Befolkningen. Det tror jeg, er en principiel Modstrid af første Rang, og det kan jeg ikke lade gaa hen uden Modsigelse. Der er mange Vanskeligheder, har jeg mærket, ved at bringe denne Lov igennem. Det er jo ikke noget Uædvanligt, saa for saa vidt har man ikke Noget at beklage sig over, men jeg skal dog tillade mig at fremhæve nogle af disse Vanskeligheder i Almindelighed og tillige nogle særlige Vanskeligheder. Naar man saaledes sammenligner denne Lov med Lov om Foranstaltninger

mod smitsomme Sygdomme hos Husdyrene, er man forholdsvis meget uheldig stillet her; thi endnu er man ikke kommet saa vidt ikke en Gang efter Darwins Lære, at man kan nedslaa Menneffer saaledes som Dyrene; det gjør naturligvis, at Forholdet her bliver betydelig vanskeligere, og at man kan blive nødsaget til her at foretage mangfoldige Foranstaltninger, som man ikke er nødsaget til, hvor det gjælder Foranstaltninger med Hensyn til Husdyrene; thi endnu respekterer man Mennefferacen som noget Dyhoiet og Uroligt, derefter maa man tage sine Forholdsregler, og det er ikke saa nemt at komme igennem her, som hvor det gjælder Husdyrene. Det kan ikke være Andet, det er soleklart. Saa vil jeg tillade mig at gjøre opmærksom paa en særlig Vanskelighed for mig; det er en Nødvendighed, som jeg ikke kan undgaa, skøndt jeg har en stor Modbydelighed derfor. Jeg tror ikke, at Rogen vil kunne negte, at jeg ikke har Vist til personlige Bemærkninger, men jeg maa her gjøre en personlig Bemærkning til det ærede Medlem for Holbælt Amts 3die Valgfreds (Tander) navnlig foranlediget ved den Modstand, som han udtalte mod Flertallets Forslag under Nr. 5, at det ikke skulde være fyldestgjørende for det Niemed, som han havde tænkt sig. Jeg nødtes her til at udtale, at da jeg var kommen til Kundskab om, at det ærede Medlem interesserede sig netop for dette Forhold, som omhandles under Nr. 5, henvendte jeg mig underhaanden personlig til ham og viste ham Vædringsforslaget akkurat i den samme Stikelse, hvori det her foreligger trykt, og spurgte ham, om han var tilfreds dermed eller ei, og dertil svarede han: Ja, det er godt. Videre skal jeg ikke sige herom. Jeg skal bemærke, at under saadanne Forhold bliver det virkelig overordentlig vanskelig at behandle en Sag baade i og udenfor Udvalget. Med Hensyn til § 22 har Flertallet ikke kunnet gaa med Mindretallet, fordi man har haft den Erfjendelse, at det allerede i Forveien, selv om dette Vædringsforslag ikke bliver vedtaget, vil have sine betydelige og store Vanskeligheder at kunne føre denne Lov igennem lige overfor de forskjellige Lovgivningsfaktorer, og da man nærer absolut og oprigtigt Dunke om at faae denne Lov igennem, fordi den vil være et stort Fremstridt for den nuværende Tilstand, har man ikke villet være med til at gaa endnu yderligere; det kan maasse volde Vanskeligheder nok endda; thi det Hensyn, som det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgfreds (Lang) har gjort gjældende, at de gamle Love, som endnu bestaa, ere forældede og ikke kunne gjøre Krav